

Моето "Еразъм +" преживяване

Едно ново начало предстоеше и то щеше да преобърне всичко. 2015-та беше годината, в която аз реших да преодоля много страхове и да променя много неща в себе си. С плахи и неуверени стъпки успях да се включа в приключението наречено "Еразъм +". Първият полет, първото напускане на родината, първите моменти, в които можеш да разчиташ само на себе си. Усещах как се издигам все повече и повече не само в облаците, а и в живота. Всичко ми беше толкова непознато и ново, но в хубавия смисъл. Развълнувана от всичко, което предстои аз бързо се климатизирах и впуснах в живота в Полша. Много хора ми помогнаха всичко това да стане реалност, а приятелствата започнаха да се появяват буквално зад всеки ъгъл. Самият факт, че всички бяхме поставени пред толкова нови неща ни подканваше да ги преживяваме заедно и да бъдем като семейство. Нямаше никакво значение кой откъде е, всеки помагаше и разчиташе на другия. Успях да разбера много неща като започнем с традиционните ястия и хората до най-хубавите магазини и забележителности. Практиката, заради която бях там, промени представите ми за обучение, даде ми нови насоки за развитие и успях да разбера с какво искам да се занимавам. Работата с пациенти от друга държава е не лека задача, но когато започнеш да "береш" плодовете на всичките си усилия с езика и постоянството, не можеш да скриеш усмивката си.

В началото най-доброто средство за комуникация се оказа жестикулирането, но с уроците по полски, на които се записах и ежедневието ми сред всички тези хора се превърнах в доста уверен човек и започвах все по-добре да се справям. Научих невероятно много неща, нови модели на рехабилитация, апарати и уреди за улесняване на работата ни, имах възможност да работя с тежки клинични диагнози, но там бяха най-благодарните пациенти.

С приятелите, които намерих през ваканцията си организирахме най-хубавата екскурзия в живота ни досега. Толкова усмивки, снимки, забавни истории и енергични хора...беше уникално. Трите месеца на престоя ми свършиха толкова бързо, но бяха достатъчни, за да усетя живота извън България. Аз се промених. Усетих как пораснах за много неща и открих качества в себе си, за които не бях подозирала. Уверена и по-мотивирана от всякога се приготвих да си тръгна. Емоциите не можеха да се сдържат, сбогуването с всички ми беше най-трудното...с обещания да се видим отново. Подарих на всички по едно сувенирче за спомен, от отговарящите за мен в болниците до охраната в общежитието.

Никога няма да съжалявам за деня, в който кандидатствах за програмата. Това е събитие променящо живота и с гордост бих представила отново университета и държавата ни! Бъдете смели и уверени, защото не можете да си представите колко големи са възможностите ви!

Ивайла Рашева